



Presentació de la ILP al Parlament de Catalunya, el 29 d'abril: Anna Simó (ERC), Felip Puig (CiU), Eliseu Climent (ACPV), Muriel Casals (Òmnium Cultural), Miquel Iceta (PSC) i Dolors Camats (ICV).

“Televisió sense fronteres” i superant obstacles

Hi ha 651.650 signatures, arreplegades després d'una mobilització sense precedents, que reclamen la tramitació de la iniciativa legislativa popular “Televisió sense fronteres”. Un cop constatada la validesa de les signatures que la llei reclama, la proposta s'ha de debatre i votar al Congrés espanyol. Hi ha en joc el reconeixement dels espais comunicatius de les llengües catalana, basca i gallega. I, és clar, la normalització de la recepció de TV3 al País Valencià.

Però el Ministeri de Presidència espanyol va voler tallar-ho en sec. Mai fins ara no s'havia desestimat una ILP abans del pas reglamentari pel Congrés. En el cas de la “Televisió sense fronteres” s'ha intentat. La setmana passada es feia públic un informe signat pel secretari d'estat José Luis de Francisco Herrero i que el ministeri enviava al Congrés per traslladar-li “el criteri del govern respecte de la proposició de llei “Televisió sense fronteres”. Hi deia que “no presta la conformitat per a la seva tramitació” perquè l'aprovació de la

El Ministeri de Presidència espanyol ha intentat no tramitar la ILP “Televisió sense fronteres”, però la mesa del Congrés li n'ha demanat explicacions: la ILP continua endavant.

proposició “tindria com a conseqüència un augment dels crèdits pressupostaris”. És a dir, en un parell de fulls establia que el cost econòmic no era assumible.

De seguida hi va haver reaccions. La campanya de recollida de signatures per a fer possible aquesta ILP, impulsada per Acció Cultural del País Valencià (ACPV), va mobilitzar amplis sectors socials. Ràpidament es van sentir veus

indignades per una mesura inèdita: des de CCOO es rebutjava “el vet de l'executiu” perquè “ignora la voluntat de més de 650.000 ciutadans que havien signat favorablement”; Marga Sanz, coordinadora d'EUPV, explicitava que l'informe negatiu ataca “els drets d'informació i de llibertat d'expressió de milers de persones”; Dolors Camats, d'ICV, trobava “arguments polítics i no tècnics” darrere de l'informe, i coincidia amb Agustí Cerdà, president d'ERPv, que argumentava que els “pretextos tècnics” mostren en realitat “falta de voluntat política” i que “deixen sense veu més de mig milió de persones”, i amb Enric Morera, síndic de Compromís, que declarava que “és una excusa molt poc consistent perquè això no necessita cap inversió desmesurada, es tracta de tenir voluntat política per garantir les emissions de TV3 al País Valencià”. Des de les Illes, el PSM insistia a dir que l'argumentació econòmica “no se sosté, perquè el cost que es derivaria de l'aplicació d'aquesta ILP és perfectament assumible per l'estat”. També la Plataforma per la Llengua expressava la seva “indignació” i exigia “al govern espanyol la retirada d'aquesta petició, sense cap excusa econòmica. La llibertat d'expressió, més de 600.000 persones i 200 entitats i el català com a llengua als mitjans de comunicació bé s'ho mereixen”.

El fet és que la tramitació de la ILP continua viva: el 19 d'octubre, dimarts, la mesa del Congrés, formada per José Bono i Jaime Javier Barrero (PSOE), Teresa Cunillera (PSC-PSOE), Ana Pastor, Jorge Fernández, Juan Ignacio Gil i Maria Teresa Villalobos (PP), Jordi Jané (CiU) i Francisco Ramon Beloki (PNB), retornava l'informe al govern espanyol tot reclamant-li'n explicacions.

ACPV ha destacat la gravetat de provar d'aturar el debat parlamentari: per respecte a les persones que van signar, i a la mateixa llei, la proposta s'ha de debatre al Congrés”. I han valorat molt positivament el fet que la mesa hagi retornat l'informe ministerial. Alhora, han destacat que, buscant “l'excusa econòmica –molt poc argumentada, val a dir–, ja han reconegut implícitament que, tant des del punt de vista tècnic com jurídic, el projecte de llei és ben fet”.

Núria Cadenes